U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy senátu JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Milady Tomkové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 4**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 73 EC 2155/2009, o zaplacení částky 5 000 Kč s příslušenstvím: žalobkyně: **UPC Česká republika, a. s.**, se sídlem v Praze 4, Závišova 5, IČ 00562262, a žalované **K. Z.**

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 73 EC 2155/2009, o zaplacení částky 5000 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d**.

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 4. 8. 2010, č. j. 73 EC 2155/2009 - 25, **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Českým telekomunikační úřad podal dne 25. 1. 2011 návrh, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále již „zvláštní senát"), rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 4 v právní věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 73 EC 2155/2009 o zaplacení částky 5000 Kč s příslušenstvím.

Zvláštní senát z obsahu předloženého soudního spisu zjistil následující skutečnosti:

Podle žalobního tvrzení žalobkyně uzavřela s žalovanou dne 13. 6. 2008 smlouvu „*o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací č. 21061415*", jejímž předmětem bylo ujednání o poskytování služeb elektronických komunikací – UPC vysokorychlostní internet. Na základě této smlouvy bylo žalované zapůjčeno „*zařízení GI BOX SET BOX modem*", resp. „*MODEM (TP00111A62FB6E).*" Tato smlouva posléze zanikla výpovědí učiněnou žalobkyní a adresovanou žalované dopisem ze dne 24. 11. 2008.

V důsledku ukončení tohoto smluvního vztahu byla žalovaná povinna (ve smyslu čl. 3.6. Všeobecných podmínek) vrátit žalobkyni uvedené zařízení (modem). Vzhledem k tomu, že žalovaná uvedenou (ediční) povinnost vůči žalobkyni nesplnila, byla žalobkyně ve smyslu čl. 37 cit. podmínek *„oprávněn(a) účtovat účastníkovi jednorázovou smluvní pokutu ve výši 5000 Kč.“* Žalobkyně tento svůj nárok vůči žalované uplatnila, avšak žalovaná smluvní pokutu žalobkyni neuhradila.

Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 4. 8. 2010, čj. 73 EC 2155/2009 - 25, řízení o žalobě zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). Zaujal právní názor, že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popř. uživatelem na straně druhé, Český telekomunikační úřad, a že v tomto případě se spor týká povinností na základě uvedeného zákona a proto „není pro projednání věci věcně příslušný soud“, přičemž „na tom nic nemění, že žalobce nárok označuje jako nárok na zaplacení smluvní pokuty, protože se jednoznačně jedná o nárok, týkající se povinností uložených telekomunikačním zákonem, jejichž porušení není soud oprávněn zkoumat.“

Český telekomunikační úřad (dále již „navrhovatel“) podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí kompetenčního sporu. Navrhovatel má za to, že jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících. Ujednání o povinnosti zaplatit smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení přitom takovým ujednáním není. Navrhovatel proto není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu; na podporu svého názoru navrhovatel odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 7. 2009, sp. zn. Konf 50/2009 a usnesení ze dne 27. 10. 2009, sp. zn. Konf 100/2009.

Při rozhodování o tomto kompetenčním sporu zvláštní senát vycházel z těchto právních úvah:

Smluvní pokuta je typickým soukromoprávním institutem; jde o způsob zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění (smluvní) povinnosti (srov. § 544 odst. 1 obč. zák.). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je však nutné především vycházet z charakteru povinnosti, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem příčiny a následku, které nelze posuzovat odděleně; existence porušení povinnosti je přitom určující pro existenci nároku na smluvní pokutu, nikoliv obráceně. O smluvní pokutě tedy bude rozhodovat ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, za něž je smluvní pokuta vymáhána.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; podle § 129 odst. 1 zákona pak Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem

nebo na jeho základě. Podle § 64 odst. 1 téhož zákona je účastník, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Pokud by tedy ve smlouvě mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem byla dohodnuta smluvní pokuta pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu, byl by k rozhodování o smluvní pokutě příslušný navrhovatel, jak ve svém usnesení uvedl obvodní soud, neboť neuhrazení ceny za poskytnutou službu je porušením povinnosti podle zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu je na toto porušení přímo navázán. Kdyby v takovém případě rozhodoval o smluvní pokutě soud, musel by nejprve posoudit, zda došlo k porušení povinnosti uhradit cenu za poskytnutou službu, což by však znamenalo nepřípustnou ingerenci do pravomoci navrhovatele, která je mu svěřena v citovaném § 127 odst. 1 o elektronických komunikacích.

Předmětem řízení v této věci je však smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit vypůjčený modem poté, co byla smlouva ukončena. Výpůjčka věci je přitom běžný soukromoprávní vztah a rozhodování o smluvních sankcích plynoucích z porušení povinností vztahujících se k výpůjčce tedy přísluší soudu (k tomu srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 10. 2005, sp. zn. Konf 99/2004, publikované pod č. 1478/2008 Sb. NSS).

Rozhodování o nárocích plynoucích z porušení povinnosti vrátit vypůjčenou věc (byť k výpůjčce došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací) tedy zákon o elektronických komunikacích nesvěřuje navrhovateli; z pravomoci soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci přísluší soudu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodnout, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení obvodního soudu a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. října 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda senátu